

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Κ Κ Α
1 1 9 8

ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ 21 - 0122

«Οὐκ ἀρνησώμεθά σε Φίλη Ὁρθοδοξία...»

Ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

«ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ» (Β' ΘΕΣΣΑΛ. Β' 15)

ΙΔΡΥΤΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΑΠΟΡΙΔΗΣ

ΕΤΟΣ ΙΣΔΡΥΣΕΩΣ 1928

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΝΕΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΜΑΡΤΙΟΣ-ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2017, ΕΤΟΣ 67^{ΟΝ}, ΑΡ. ΦΥΛ. 997, ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Κ. 106 82), ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 (Γ' ΟΡΟΦΟΣ)

Παναγία Προδρομίτσα στὸν Ναὸ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Δάφνης

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟ ΜΗΝΥΜΑ 2017

«Μηδείς ὀδυρέσθω πταίσματα· συγγνώμη γὰρ ἐκ τοῦ τάφου ἀνέτειλε!»

Τέκνα ἀγαπητὰ ἐν Κυρίῳ ἀναστάντι·

Η Ανάσταση τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ τὴν πιὸ μεγάλη καὶ κορυφαία αἰτία χαρᾶς, διότι ἡ ζωὴ δὲν τελειώνει πλέον ἀμετάκλητα μὲ τὸν θάνατο, ἀλλὰ ὁ θάνατος νικῆθηκε καὶ ἔχει διανοιγῆ ἡ προοπτικὴ τῆς αἰωνιότητος.

Η ἁμαρτία μᾶς εἶχε καταστήσει δούλους τοῦ διαβόλου καὶ τοῦ θανάτου. Ὅμως, ὁ Πανάγαθος Κύριός μας μετέσχε «σαρκὸς καὶ αἵματος», ὥστε μέσω τοῦ θανάτου Αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ νὰ καταργήσῃ τὸν διάβολο, πού ἔχει τὴν δύναμη τοῦ θανάτου, καὶ ἔτσι νὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἐξ αἰτίας τοῦ φόβου τοῦ θανάτου ἦταν ὑποδουλωμένοι σὲ ὅλη τους τὴν ζωὴ (βλ. Ἐβρ. β' 14-15).

Μὲ τὴν Ανάσταση τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ καταπατήθηκε ὁ θάνατος καὶ τὰ συνακόλουθά του, ἡ ἁμαρτία καὶ ὁ διάβολος, καὶ χαρίσθηκε ἄφεση καὶ ἐλευθερία στοὺς ἐνόχους καὶ σκλάβους, σὲ ὅσους στέναζαν στὰ δεσμὰ τοῦ ἄδου καὶ στὴν πικρὴ δουλεία τῆς ἁμαρτίας.

Ο Κύριός μας ἔχυσε τὸ Πανάγιον Αἷμα Του «εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν» (Ματθ. κοτ' 28) καὶ μετὰ τὴν ζωηφόρο Ανάστασή Του ἔδωσε στοὺς Ἀποστόλους Του καὶ τοὺς διαδόχους τους ἐξουσία ἀφέσεως ἁμαρτιῶν (βλ. Ἰω. κ' 22, Ματθ. ιστ' 12, ιη' 18), ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει Μετάνοια, ἐφ' ὅσον ἡ θεία Ἀγάπη ὑπερισχύει, ἐξαγιάζει καὶ σώζει.

Γιὰ νὰ συγχωρηθοῦμε ὁμως, εἶναι ἀπαραίτητο νὰ συγχωρήσουμε: «καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν» (Ματθ. στ' 12). Ὀφείλουμε νὰ νικοῦμε τὸ κακὸ μὲ τὸ καλὸ (βλ. Ρωμ. ιβ' 21) καὶ νὰ συγχωροῦμε πάντοτε ἀπὸ ἀγάπη, ὅπως ὁ Κύριος καὶ Θεός μας Ἰησοῦς Χριστός (πρβλ. Κολ. γ' 13).

Γι' αὐτὸ ψάλλουμε συνεχῶς κατὰ τὴν πασχάλιο περίοδο: «*Συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει!*»

Ἐφ' ὅσον ἡ παροῦσα ζωὴ ἀποτελεῖ βεβαιότατα τὸν προθάλαμο τῆς αἰωνιότητος, ὅπου βασιλεύει ἡ θεία χαρὰ, εἰρήνη καὶ ἀγάπη, εἶναι αὐτόνοητο ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ καταλήξῃ ἐκεῖ, στὴν οὐράνια ἀναστάσιμη πραγματικότητα, ὅποιος δὲν ζήσει ἐδῶ σύμφωνα μὲ τὸ ἀναστάσιμο ἦθος καὶ τὴς ἀρχῆς τῆς «καινῆς κτίσεως», τῆς «ἄλλης βιοτῆς».

Κάθε ἐμπάθεια καὶ κακία, κάθετι ἀμεταμόρφωτο ἀπὸ τὸ ἀναστάσιμο Φῶς, τὸ ὁποῖο ξεπήγασε ἀπὸ τὸν θεοδέγμονα Τάφο, θὰ χαθεῖ καὶ θὰ παρασύρει στὴν ἀπώλεια ὅποιον κάνει αὐτὸ μέρος τῆς ὑπάρξεώς του. Ἐξ οὗ καὶ ἡ ἀπόλυτη ἐτυμηγορία τοῦ Κυρίου μας στὴν Ἀποκάλυψη πού εἶναι σαφειστάτη: «*ἔξω οἱ κύνες καὶ οἱ φαρμακοὶ καὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ φονεῖς καὶ οἱ εἰδωλόλατραι, καὶ πᾶς ὁ φιλῶν καὶ ποιῶν τὸ ψεῦδος*» (Ἀποκαλ. κβ' 15).

Αντίθετα, οἱ μετανοημένοι, ὅσοι συγχωροῦν, οἱ δεκτικοὶ Χάριτος, οἱ καταυγαζόμενοι ἀπὸ τὸ «*φέγγος τῆς Ἀναστάσεως*», προγεύουν →

ται ἤδη ἀπ' ἐντεῦθεν τὴν αἰώνια εὐφροσύνη τῆς λυτρώσεως, ἀπαλλαγμένοι ἀπὸ τὴν λύπη, τὸν θρήνο καὶ τὴν αἰσχύνῃ τῆς ἐνοχῆς.

Τὸ ὠρίμασμα βέβαια αὐτῆς τῆς χαρμονῆς ἔρχεται μέσα ἀπὸ τὴν κάμινο τοῦ ἀγῶνος, τῶν δακρύων, τοῦ πόνου, τῆς θυσίας, τῆς προσφορᾶς, τοῦ σταυροῦ...

Οἱ ἀναστάσιμοι ὕμνοι καλοῦν σὲ πλησμονὴ χαρᾶς τοὺς ἑορταστές: «Πάσχα ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυσώμεθα. Ὡ Πάσχα λύτρον λύπης!» (Στιχηρὸ Αἰνῶν Πάσχα).

Ὁ ἱερός Χρυσόστομος βεβαιώνει θριαμβευτικά: «Μηδεὶς θρηνητῶ πτωχείαν, ἐφάνη γὰρ ἡ κοινὴ Βασιλεία. Μηδεὶς ὀδυρέσθω παιίσματα, συγγνώμη γὰρ ἐκ τοῦ τάφου ἀνέτειλε. Μηδεὶς φοβείσθω θάνατον, ἡλευθέρωσε γὰρ ἡμᾶς ὁ τοῦ Σωτῆρος θάνατος!»

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀναστάντι·

Ἄς γίνουμε μέτοχοι αὐτῆς τῆς χαρᾶς, ἀπαρνούμενοι τὰ θλιβερὰ δεσμὰ τῆς ἀμαρτίας, ἀποτασσόμενοι τὸν διάβολο καὶ τὴν πομπὴ καὶ λατρεία του, ἀποστρεφόμενοι ἰδίως τὸν ἐγωϊσμό, τὴν πηγὴ αὐτῆ πάσης κακίας. Ἄς μὴ κυριαρχήσουν μέσα στὶς ἀναστημένες ὑπάρξεις μας τὰ ἐμπαθῆ ἀνθρώπινα θελήματα, οἱ πλάνες, τὰ πείσματα, τὰ σχίσματα, οἱ προκαταλήψεις ποὺ

κρατοῦν πολλοὺς ὁμήρους καὶ δεσμίους τῶν λαθῶν τους στὴν ἀσυγχωρησία τους.

Καὶ οἱ μὲν καινοτόμοι αἰρετικοὶ Οἰκουμενιστὲς τῆς σήμερον βαδίζουν σταθερὰ καὶ ἀνοικτὰ τὴν ἀποστατικὴ πορεία τους· ὅσοι δὲ καλῇ τῇ προαιρέσει ἀποτειχίζονται ἀπὸ αὐτοὺς εἶθε νὰ ἀνεύρουν καὶ εἰσέλθουν στὸν λιμένα τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, πρὸς ὀλοκλήρωσιν τῆς θεοφιλοῦς Ὁμολογίας τους. Ὅσοι πάλιν ἐκ τῶν αὐτο-ἀποκαλουμένων Γνησίων Ὁρθοδόξων τοῦ Πατρῴου Ἡμερολογίου ἐμμένουν σὲ λανθασμένες ἐκτιμήσεις καὶ σφάλματα τοῦ ἀπωτέρου ἢ προσφάτου παρελθόντος, εἶθε νὰ ἀναλογισθοῦν τὸ μέγεθος τῆς εὐθύνης τους καὶ νὰ ἐπιστρέψουν μὲ ταπείνωση καὶ ἀγάπη στὴν ἐνότητα μὲ τὴν Μητέρα Σύνοδό τους, προκειμένου νὰ συγχαροῦμε ἀναστασίμως, ἀντιτασσόμενοι ἀπὸ κοινοῦ στὶς πρωτοφανεῖς προκλήσεις τῶν ἀποκαλυπτικῶν ἡμερῶν μας.

Εἶθε ἡ θεία συγγνώμη καὶ χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ νὰ πλημμυρίζουν ἅπαντα τὰ τέκνα τῆς Ἀγιωτάτης Μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας μας, ὡς πρόγευση τῆς μελλούσης καὶ ἀλήκτου χαρᾶς στὴν Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν!

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!

Ἅγιον Πάσχα 2017

Ἡ Ἱερά Σύνοδος

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Ἀθηνῶν ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Τὰ Μέλη

† Ὁ Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

† Ὁ Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ

† Ὁ Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

† Ὁ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† Ὁ Θεσσαλονίκης ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

† Ὁ Δημητριάδος ΦΩΤΙΟΣ

† Ὁ Τορόντο ΜΩΨΣΗΣ

† Ὁ Ἀμερικῆς ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

† Ὁ Φιλίππων καὶ Μαρωνείας ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

† Ὁ Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

† Ὁ Μεθώνης ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

† Ὁ Λούνης ΣΙΛΟΥΑΝΟΣ

† Ὁ Γαρδικίου ΚΛΗΜΗΣ

† Ὁ Ἴετνα καὶ Πόρτλαντ ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ

† Ὁ Βρεσθένης ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ

† Ὁ Θεουπόλεως ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΟΔΙΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Ανακοίνωσις Αποφάσεων Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 7/20 Μαρτίου 2017

Τὴν Δευτέραν, 7 / 20 τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ ἔτους 2017, εἰς τὴν Αἴθουσαν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ «Ρόδον τὸ Ἀμάραντον» (Γαλαξειδίου 14, Πειραιεύς), συνήλθεν εἰς ὀγδόην τακτικὴν Συνεδρίαν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου, ἡ ὁποία συνεζήτησε καὶ ἀπεφάσισεν ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων:

1) Ἐγένετο ἐνημέρωσις ἐκ μέρους τοῦ Σεβασμ. Δημητριάδος περὶ τῶν ἐν ἐξελίξει νομικῶν ὑποθέσεων ἀφορώντων εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν.

2) Ἐνεκρίθη κατ' ἀρχὴν σχέδιον ἐπιστολῆς δια-

μαρτυρίας τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας περὶ τοῦ θέματος τῶν λεγομένων ἐμφύλων ταυτοτήτων.

3) Συνεζητήθησαν ζητήματά τινα ποιμαντικῆς φύσεως.

4) Ἠσχολήθη ἐκ νέου μετὰ τῆς καταστάσεως τῆς Ρωσικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς.

5) Ὁ Θεοφιλ. Μεθώνης ἐνημέρωσε τὸ Ἱερὸν Συνοδικὸν σῶμα περὶ ζητημάτων σχετικῶν μὲ τὴν ἐξωτερικὴν Ἱεραποστολήν.

6) Συνεζητήθησαν καὶ ἕτερα θέματα τρεχούσης φύσεως.

Ἐκ τῆς Αρχιγραμματείας

Ανακοίνωσις Αποφάσεων Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 26-04/09-05-2017

Τὴν Τρίτην, 26ην τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου / 9ην τοῦ μηνὸς Μαΐου τοῦ ἔτους 2017, εἰς τὴν Αἴθουσαν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ «Ρόδον τὸ Ἀμάραντον» (Γαλαξειδίου 14, Πειραιεύς), συνήλθεν εἰς ἐνάτην τακτικὴν Συνεδρίαν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου, ἡ ὁποία συνεζήτησε καὶ ἀπεφάσισεν ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων:

1) Ἀπερρίφθη αἴτησις προσχωρήσεως Κληρικοῦ ἐκ τῆς κρατούσης Ἐκκλησίας.

2) Ἐνεκρίθη ἡ ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐπανεκδόσις τῆς ἱερᾶς Ἀκολουθίας τοῦ Ἁγίου Χρυσόστομου ἀπὸ πρώην Φλωρίνης τοῦ Νέου Ὁμολογητοῦ, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Παρακλητικοῦ Κανόνος, εἰς ἓν τεῦχος.

3) Ἐνεκρίθη κατ' ἀρχὴν δοκίμιον ἱερᾶς Ἀκολουθίας τοῦ Ὁσίου Ἱερωνύμου τοῦ Νέου τοῦ ἐν Αἰγίνῃ.

4) Ἐνημερώθη ἡ Ἱερὰ Σύνοδος περὶ τῆς Ποιμαντικῆς ἐπισκέψεως τοῦ Σεβασμ. Ὠρωποῦ & Φυλῆς εἰς Γεωργίαν.

5) Ὁ Θεοφιλ. Μεθώνης ἐνημέρωσε τὴν Ἱερὰν Σύνοδον περὶ τῆς Ποιμαντικῆς ἐπισκέψεως αὐτοῦ εἰς Ἀγγλίαν, Γαλλίαν, Νότιον Ὁσσετίαν καὶ Κένυαν.

6) Ἐνεκρίθη ἡ αἴτησις προσχωρήσεως τοῦ Ἱερο-

μονάχου π. Νέστορος Κούμις ἐκ Ρωσίας, προκειμένου νὰ ὑπηρετήσῃ εἰς Ν. Ὁσσετίαν.

7) Ἐνημερώθη τὸ Ἱερὸν Συνοδικὸν Σῶμα περὶ τῶν ἐξελίξεων εἰς τὰ νομικὰ ζητήματα τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν.

8) Ἐγένετο ἡ θετικὴ ἀποτίμησις τῶν Συνοδικῶν ἔορτασμῶν Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ.

9) Συνεζητήθησαν αἱ δυσάρεστοι ἐξελίξεις εἰς τὴν Ρωσικὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Διασπορᾶς καὶ ἐλήφθησαν αἱ δέουσαι ἀποφάσεις.

10) Ἐγένετο ἀποδεκτὴ ἡ εἰσήγησις τῶν Σέρβων ἐκ τοῦ Ποιμνίου ἡμῶν περὶ τῆς τιμῆς τῶν Σέρβων Νεομαρτύρων κατὰ τὰς ἡμερομηνίας 31ην Αὐγούστου καὶ τὴν τρίτην Κυριακὴν μετὰ τὸ Πάσχα.

11) Ἠσχολήθη μετὰ ζητημάτων Ἐκκλησιαστικῆς Δικαιοσύνης.

12) Ἠσχολήθη μετὰ τοῦ ζητήματος τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Νόρα καὶ ἀπεφασίσθη ἡ κατάργησις τῆς Ἐπισκοπῆς ταύτης καὶ ἡ ἐνσωμάτωσις τῆς νήσου Σαρδηνίας εἰς τὴν Ἱερὰν Ἐπισκοπὴν Λούνης καὶ Ἐξαρχίαν Ἰταλίας.

13) Συνεζητήθησαν καὶ ἕτερα θέματα τρεχούσης φύσεως.

Ἐκ τῆς Αρχιγραμματείας

Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Ὑπουργὸν Παιδείας περὶ τῶν «Ἐμφύλων ταυτοτήτων»

Ἀριθμὸς Πρωτ. 2579

ΑΘΗΝΑΙ, 23-03/05-04-2017

Πρὸς
Ἀξιότιμον κύριον Ὑπουργὸν
Παιδείας, Ἐρεῦνης καὶ Θρησκευμάτων
Ἀνδρέα Παπανδρέου 37
151 80 Μαρούσι

Ἀξιότιμε κ. Ὑπουργέ:

Ηἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας μας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος στὴν τελευταία Συνεδρία τῆς Ἱεραρχίας Αὐτῆς (8/21-02-2017), ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Καλλινίκου, ἀσχολήθηκε καὶ μὲ τὸ σοβαρὸ θέμα, τὸ ὁποῖο ἀπασχολεῖ ἔντονα τὴν ἑλληνικὴ κοινωνία ἐσχάτως, ἐξ αἰτίας τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, Ἐρεῦνης καὶ Θρησκευμάτων νὰ πραγματοποιηθεῖ ἐντὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους στὰ Γυμνάσια τῆς χώρας μία θεματικὴ ἐβδομάδα μὲ τίτλο: «Σῶμα καὶ ταυτότητα».

Εἶναι γνωστὸ τὸ ἰσχυρὸ κύμα διαμαρτυριῶν, τὸ ὁποῖο ἔχει ἐγερθεῖ εἰδικῶς γιὰ τὸν τρίτο βασικὸ ἄξονα μὲ θέμα: «Ἐμφυλές Ταυτότητες», οἱ ὁποῖες διαμαρτυρίες ἀποβλέπουν στὴν ἀνάκληση τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως γιὰ πολὺ σοβαροὺς λόγους.

Ἐνστερνιζόμενοι τοὺς λόγους αὐτοῦς, ἐπιθυμοῦμε νὰ δηλώσουμε ἀπερίφραστα τὴν πλήρη ἀντίθεση τῆς Ἐκκλησίας μας, ἢ ὅποια ἐκπροσωπεῖ μεγάλο ἀριθμὸ Ἑλλήνων πολιτῶν, γονέων, νέων, παιδιῶν, σχετικῶς μὲ τὶς «ἔμφυλές ταυτότητες», διότι μὲσω αὐτῶν κατ' οὐσίαν ἀμνηστεύεται ἡ σοβαρότης τοῦ προβλήματος τῆς ὁμοφυλοφιλίας καὶ ἄλλων σχετικῶν παρεκκλίσεων ἐνώπιον τῶν ἀνηλικῶν παιδιῶν καὶ νέων, καὶ ἔτσι ἀνοίγει ὁ δρόμος γιὰ τὴν ἀπάλειψη τῆς διαφορᾶς τῶν φύλων καὶ τὴν νομικὴ σχετικοποίηση τοῦ φύλου.

Ἡ παρουσίαση τῶν προῶρων διαφυλικῶν σχέσεων, ἀλλὰ καὶ τῶν ποικίλων ὁμοφυλικῶν προτιμήσεων, ἔχουμε τὴν βάσιμη ἀνησυχία ὅτι δὲν θὰ περιορισθεῖ στὸ θέμα τῆς ἀπλῆς ἐνημερώσεως, ἀλλὰ ἡ ἀνάλυση εἶναι δυνατόν εὐκόλα νὰ ἐκληφθεῖ ἢ προσληφθεῖ ἀπὸ τοὺς μαθητὲς τοῦ γυμνασίου ὡς προβολὴ ἢ καὶ ὡς παρόρμηση γιὰ ἀπόκτηση σχετικῆς ἐμπειρίας. Διότι, θὰ ἐκθειασθεῖ ἡ ἐγκράτεια ἢ θὰ προβληθοῦν ὡς ἀπόλυτα φυσιολογικὲς οἱ ὀλοκληρωμένες προγαμιαῖες σχέσεις; Ἡ διδασκαλία μεθόδων ἀντισύλληψης ἕως καὶ αὐτὴ ἡ ἐκτροπὴ σὲ ἀνεπιθύμητη ἐγκυμοσύνη θὰ θεωρηθοῦν ὡς ἐκτροπὲς γενικῶς ἢ θὰ ἀμνηστευθοῦν ὡς ἀναγκαῖες καὶ ἀποδεκτὲς καταστάσεις ζωῆς; Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ἐλπίζεται ὅτι θὰ ὑπάρξει περιορισμὸς τῶν ἀνεπιθυμητῶν ἐγκυμοσυνῶν καὶ οἱ μαθητὲς θὰ προαχθοῦν στὰ χρηστὰ ἤθη; Ὁ κατάλογος τῶν σχετικῶν ἐρωτημάτων θὰ μπορούσε νὰ ἐπεκταθεῖ ἀπεριόριστα.

Ὡς πρὸς τὴν περίφημη «ἀποδόμηση τῶν ἐμφύλων στερεοτύπων», ὥστε νὰ παύσει «ἡ ὁμοφοβία καὶ τρανσοφοβία στὴν κοινωνία καὶ τὸ σχολεῖο», τοῦτο μόνον δυσάρεστη ἐκπληξὴ προξενεῖ. Ἡ προβολὴ τοῦ προτύ-

που μίας «ἄφυλης κοινωνίας», ἡ θεώρηση ὡς φυσιολογικῆς τῆς ὁμοφυλοφιλίας, ἡ προώθηση τοῦ «κοινωνικοῦ φύλου» ὡς διακριτοῦ ἀπὸ τὸ «βιολογικὸ φύλο» μὲ δυνατότητα αὐτοπροσδιορισμοῦ φύλου, περιττὸν καὶ νὰ τονισθεῖ ὅτι εἶναι ἔννοιες ριζικὰ ἀντίθετες πρὸς τὴν Πίστη καὶ τὴν Διδασκαλία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, καὶ ὅτι συνιστοῦν ἐκθεμελιωτικὲς ἀνθρωπολογικὲς ἀπόψεις γιὰ τὴν συντριπτικὴ πλειοψηφία τῆς ἐπιστημονικῆς κοινότητος. Ἐπίσης δέ, εἶναι ἐντελῶς ξένες πρὸς τὴν Παράδοσή μας, τὰ Ἦθη καὶ Ἔθιμα τοῦ λαοῦ μας καὶ γενικὰ τὴν Ἱστορία καὶ τὸν Πολιτισμὸ μας.

Τὸ κλίμα, μέσα στὸ ὁποῖο κινεῖται ἡ σχετικὴ Ἐγκύκλιος-Ὁδηγία τοῦ Ὑπουργείου γιὰ τὴν Θεματικὴ Ἐβδομάδα «Σῶμα καὶ Ταυτότητα», ἐνῶ σκοπεύει στὴν προσπάθεια νὰ ἀποφεύγεται, ὡς ἐκτροπὴ, ὁ ἀτομικὸς καὶ συλλογικὸς στιγματισμὸς τῶν ὁμοφυλοφίλων καὶ ἄλλων προσώπων μὲ σχετικὲς παρεκκλίσεις, ὅμως δὲν ἀποτρέπει τὸν κίνδυνο γιὰ τὴν ἄλλη ἐκτροπὴ, νὰ θεωροῦνται δηλαδὴ ἡ ὁμοφυλοφιλία καὶ ὅ,τι σχετικὸ μὲ αὐτὴν, ὡς φυσιολογικὲς καὶ τελικὰ ἀποδεκτὲς καταστάσεις καὶ πρακτικὲς.

Δηλώνουμε, ὅτι δὲν συμφωνοῦμε νὰ γίνονται δεκτοὶ πειραματισμοὶ ἐν οὐ παικτοῖς. Ἐν μέσῳ ποικιλομόρφου κρίσεως, ὡς ὑψιστὴ ἀνάγκη θεωροῦμε τὴν διακράτηση τῶν διαχρονικῶν ἐκείνων ἀξιῶν καὶ ἰδανικῶν Πίστεως καὶ Ἀρετῆς, ποὺ προάγουν Ἦθος καὶ Πολιτισμὸ. Ἡ ἠθικὴ καὶ πνευματικὴ ἀποδόμηση εἶναι ἀντίθετες καὶ πρὸς αὐτὸ τοῦτο τὸ Σύνταγμα τῆς Πατρίδος μας, τὸ ὁποῖο ὀρίζει (ἄρθρ. 16, παρ. 2) ὅτι ἡ παιδεία ἀποβλέπει στὴν ἠθικὴ, πνευματικὴ καὶ φυσικὴ ἀγωγή τῶν Ἑλλήνων καὶ προάγει-ἀναπτύσσει τὴν ἐθνικὴ καὶ θρησκευτικὴ συνείδηση τῶν πολιτῶν.

Κύριε Ὑπουργέ:

Γιὰ ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους, οἱ ὁποῖοι μὲ συντομία καὶ χωρὶς εἰδικὴ ἀνάλυση ἐκτέθησαν, ἐφ' ὅσον ἄλλοι ἔχουν ἤδη πράξει τοῦτο ἐπαρκέστατα, ζητοῦμε νὰ ἀνακληθεῖ ἡ ἀπόφαση γιὰ τὶς «ἔμφυλές ταυτότητες», καὶ Σᾶς βεβαιώνουμε ὅτι θὰ ἀγωνισθοῦμε ἀποφασιστικὰ γιὰ τὴν πρόληψη τῆς ἠθικῆς παρακμῆς καὶ σήψεως καὶ θὰ ἐνθαρρύνουμε τὴν μὲ κάθε τρόπο ἀποχὴ τῶν μαθητῶν ἀπὸ τὴν φθορὰ ποὺ προξενεῖται ἀπὸ ἐκεῖ -ἀλλοίμονο- ἀπὸ ὅπου θὰ ἔπρεπε νὰ ἐκπορεύεται φῶς, ἀλήθεια, ὄραμα καὶ πνοή.

Τῇ ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
† Ὁ Δημητριάδος Φώτιος

Ἐπίλογος στὴν Ἐκδήλωσι γιὰ τὸν Ἅγιο Γρηγόριο Παλαμᾶ στὴν Θεσσαλονίκη, 20.2/5.3.2017*

ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Φωτίου

Σεβασμιώτατοι ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,
Σεβαστοὶ Πατέρες,
Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Κατ' ἀρχὴν, ἐπιτρέψτε μου νὰ σᾶς μεταφέρω τὶς εὐχὲς καὶ εὐλογίες τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Καλλινίκου, ὁ ὁποῖος γιὰ λόγους ἀνωτέρας βίας δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ εἶναι ἐδῶ μαζί μας παρὰ τὴν πρὸς τοῦτο μεγάλη του ἐπιθυμία. Πάντως εἶμαι βέβαιος ὅτι ἂν καὶ εἶναι φυσικῶς ἀπὼν, ὅπωςδήποτε εἶναι νοερῶς παρὼν καὶ συγχαίρει ὄλους ἐμᾶς γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς παρουσίας Ἐκδηλώσεως.

Ἡ σημερινὴ ἐκδήλωσις κατὰ κάποιον τρόπον εἶναι συνέχεια τῆς ἑορτῆς τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ δικαίως -κατόπιν Συνοδικῆς ἀποφάσεως- ἐορτάζεται σήμερον στὴν συμπρωτεύουσαν, στὴν ὁποία ἐπισκόπευσε ὁ προκάτοχός καὶ ὁμώνυμός σας Ἅγιος, Σεβ. Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριε.

Εἶπα ὅτι σήμερα εἶναι ἡ συνέχεια τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας, διότι ἂν καὶ κατὰ τὴν προηγουμένη Κυριακὴ ἐωρτάσαμε τὸν θρίαμβον τῆς Ὁρθοδοξίας κατὰ τῶν αἰρέσεων, σήμερα τιμοῦμε στὸ πρόσωπο τοῦ Ἅγ. Γρηγορίου Παλαμᾶ τὸ ὑπόδειγμα ἐνὸς ἰδανικοῦ Ἱεράρχου, χάρις στὸν ὁποῖο ἐθριάμβευσε ἡ Ὁρθοδοξία ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του.

Πράγματι στὸ πρόσωπο τοῦ Ἅγ. Γρηγορίου Παλαμᾶ δὲν συνυπῆρξε ἀπλῶς ὁ ἰδανικὸς συνδυασμὸς Ὁρθοδοξίας καὶ Ὁρθοπραξίας, ἀλλὰ ἐπιπλέον ὁ Ἅγιος αὐτὸς μᾶς κατέλειπε καὶ τὴν μέθοδο γιὰ νὰ γίνουμε καὶ ἐμεῖς κοινωνοὶ αὐτῶν

τῶν δύο ζωτικῶν γιὰ τὴν σωτηρία μας χαρακτηριστικῶν.

Διότι ἡ ἡσυχαστικὴ μέθοδος καὶ ἡ ἀσκητικὴ διαγωγή μᾶς ὀδηγοῦν στὴν κάθαρσιν ἀπὸ τῶν παθῶν καὶ στὴν κοινωνία μὲ τὴν ἄκτιστη ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ, τὴν θέωσιν.

Ἀλλὰ, ἂν αἱ διδαχὲς τοῦ Ἅγ. Γρηγορίου Παλαμᾶ ἔχουν διαχρονικὴ ἀξία σὲ κάθε ἐποχῇ, ἐπιτρέψατέ μου νὰ ἐπισημάνω ὅτι εἰδικὰ στὴν σημερινὴ ἐποχῇ, ὅταν κυριαρχῇ ἡ αἵρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ὁ Ἅγιος αὐτὸς ἔχει ἰδιαίτερη σημασία γιὰ ἓνα ἐπιπλέον λόγο.

Διότι μᾶς ἐδίδαξε πῶς γίνεται ἓνας εἰλικρινῆς διάλογος μὲ τοὺς ἑτεροφρονοῦντας δίχως νὰ ξεφεύγουμε ἀπὸ τὰ πλαίσια τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ μάλιστα ὁμολογῶντας τὴν ἀλήθεια τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως.

Ὡς γνωστὸν, ὁ Ἅγιος, αἰχμαλωτίσθηκε ἀπὸ τοὺς Τούρκους καὶ μέχρι νὰ ἀπελευθερωθῇ μὲ λύτρα, ἔμεινε στὰ χεῖρα τους ἓνα περίπου χρόνο. Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς αἰχμαλωσίας του ὁ Σουλτάνος τοῦ ζήτησε νὰ διαλεχθῇ μὲ τοὺς Χιόνες, μέλη μιᾶς ὁμάδος ἐξισλαμισμένων πρώην Ἰουδαίων. Ὁ Ἅγιος κάνοντας χρῆσιν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ τῶν ἐπιχειρημάτων ποὺ οἱ ἴδιοι οἱ ἰσλαμιστὰι χρησιμοποιοῦσαν, τοὺς ἀποστόμωσε, ἀποδεικνύοντας τὴν ἀλήθεια τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως καὶ τῆς Θεότητος τοῦ Χριστοῦ, δίχως συμβιβασμούς, δίχως περιστροφές, δίχως συμπροσευχές καὶ συμμετοχὴ σὲ τελετουργικὰ δεῖπνα (ἰφτάρ) τῶν μωαμεθανῶν.

Ὅποια διαφορὰ ἀπὸ τὶς τακτικὲς τῶν σημερινῶν Οἰκουμενιστῶν! Δυστυχῶς οἱ σημερινοὶ Οἰκουμενιστὰι ἱεράρχαι τολμοῦν νὰ ἐπικαλοῦνται τὸ παράδειγμα τοῦ Ἅγ. Γρηγορίου Παλαμᾶ, ἀποκρύπτοντας τὶς τεράστιες διαφορὲς τοῦ ὁμολογιακοῦ διαλόγου τοῦ Ἁγίου σὲ σχέση μὲ τοὺς προδοτικούς διαλόγους τῶν Οἰκουμενιστῶν. Ἐπιτρέψατέ μου νὰ κλείσω μὲ αὐτό.

Σήμερα μάλιστα ἐδῶ στὴν Θεσσαλονίκη ἄρχισαν κάποιοι εὐαισθητοποιημένοι κληρικοὶ τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας νὰ διακόπτουν τῆς μνημονεύσεως τοῦ Οἰκουμενιστοῦ Ἐπισκόπου τους, ἐπικαλούμενοι τὸν Ἰεκανόνα τῆς ΑΒ' Συνόδου. Αὐτὸ τὸ βῆμα εἶναι καλὸ, ἀλλὰ ἡμιτελές.

«Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν», λέγει ὁ Ψαλμωδός. Δὲν ἀρκεῖ νὰ διακόπτεται

Ἱστορικὴ Ἀνασκόπηση τοῦ Ἑορτολογικοῦ Ζητήματος

ΜΕΤΑΞΥ τῶν ἀναριθμῆτων κειμένων, τὰ ὁποῖα συνέταξε ὁ μακαριστὸς Ἡγέτης καὶ Πρόεδρος τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν Ἅγιος πρῶην Φλωρίνης Χρυσόστομος Καβουρίδης († 7.9.1955), τὰ περισσότερα ἐκ τῶν ὁποίων ἀσχολοῦνται μὲ τὸ πρόβλημα τῆς Ἑορτολογικῆς Καινοτομίας, εἶναι καὶ τὸ ἀναδημοσιευόμενο ἐνταῦθα μὲ τὸν ὡς ἄνω τίτλο.

Πρόκειται γιὰ συνοπτικὸ κείμενο, τὸ ὁποῖο μὲ πυκνότητα καὶ γλαφυρότητα ἀναφέρεται στοὺς λόγους γιὰ τὴν ἀντίκρουσι τῆς Καινοτομίας τοῦ 1924 καὶ μάλιστα ἀπὸ τοῦ 1935 καὶ ἐντεῦθεν, ὅταν ὁ σεπτὸς συγγραφεὺς μετ' ἄλλων ἐξῆλθαν σπὴν ἀνάληψι τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος ὑπὲρ τῶν Πατρῶν Παραδόσεων, ὅπως καὶ στοὺς λόγους ποὺ οἱ ὑπέρμαχοι τῆς εορτολογικῆς τάξεως τῆς Ἐκκλησίας ἀνταπεξῆλθαν κραταιῶς στὶς παντοειδεῖς διώξεις, τὶς ὁποῖες ὑπέσπασαν ἀπὸ μέρους τῶν Καινοτόμων.

Ἡ σύντομη καὶ ἐμβριθὴς αὐτὴ πραγματεία ἐνημερώνει, διδάσκει καὶ φρονιματίζει, στερεώνει δὲ τοὺς ὑπερμάχους τῆς γνησίας Ὁρθοδοξίας σπὴν ἐμμονή τους ὑπὲρ τῶν Πατρῶν ἐν ὑπομονῇ καὶ σταθερότητι.

Τὸ κείμενο ἐλήφθη ἀπὸ τὸ ἐπίσημο Δελτίο τῆς Ἐκκλησίας μας «Ἡ Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας», τὸ ὁποῖο ἐξεδίδετο τότε ἀνὰ δεκαπενθήμερον, κατὰ τὴν Γ' Περίοδο τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ (ἀριθ. φ. 7/Κυριακὴ, 20 Μαΐου 1946 π.ο.ν., σελ. 1-3).

[ΑΠΟ] ΤΗΝ 13ην Μαΐου τοῦ 1935 κατὰ τὸ Πάτριον ἡμερολόγιον συνεπληρώθη ἐνδεκαετία ὄλη, ἀφ' ὅτου ἐξήλθομεν εἰς τὸν ἱερὸν καὶ ἐθνικὸν Ἀγῶνα ὑπὲρ τοῦ Πατρῆου καὶ ὀρθοδόξου ἑορτο-

λογίου. Οὐκ ἄσκοπον οὐδ' ἀλυσιτελὲς θεωροῦμεν νὰ προβῶμεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ εἰς μίαν ἱστορικὴν ἀνασκόπησιν τούτου, καὶ νὰ καταδείξωμεν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν κοινόν, ἀφ' ἑνὸς μὲν τοὺς λό-

← ἡ κοινωνία μὲ τοὺς οἰκουμενιστὰς, δηλαδὴ νὰ ἐκκλίνουσι μόνον ἀπὸ τὸ κακόν. Πρέπει νὰ ποιήσουσι καὶ τὸ ἀγαθόν, δηλαδὴ νὰ ἐνωθοῦν μὲ τὴν ἀληθινὴ Ἐκκλησία.

Νὰ μὴν ξεχνοῦν, ὅτι αὐτὸ ποὺ αὐτοὶ τώρα συνειδητοποιοῦν, χιλιάδες ἄλλοι κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ τὸ εἶχαν ἀντιληφθῆ ἄρκετὲς δεκαετίες νωρίτερα. Ὁ ἀγῶνας κατὰ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ δὲν ξεκινᾷ τώρα τὸ 2017, εἶχε ξεκινήσει νωρίτερα, ἀπὸ τὸ 1924, ὅταν ἐγένετο ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ἑορτολογίου γιὰ λόγους οἰκουμενιστικῶν. Αὐτοὶ ποὺ τότε ἀντέδρασαν ἀπετέλεσαν τὴν συνέχεια τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν Ἑλλάδι. Ὅσοι λοιπὸν σήμερα ἀντιλαμβάνονται (ἔστω καὶ μὲ καθυστέρηση) τὰ φθοροποιὰ σχέδια τῶν οἰκουμενιστῶν, τὰ ὁποῖα προαναγγέλλθησαν μὲ τὴν αἰρετικὴ ἐγκύκλιον τοῦ 1920 τοῦ Πατριαρχείου Κων/πόλεως καὶ ἄρχισαν νὰ ἐφαρμόζονται τὸ 1924 καὶ συνεχίζεται μέχρι σήμερα ἡ ἐφαρμογὴ τους, αὐτοὶ λοιπὸν ὀφείλουσι νὰ ἐνώσουσι τὶς δυνάμεις τους μὲ ὅσους ξεκίνησαν τὸν ἀγῶνα νωρίτερα.

Ὁ Κύριος θὰ ἀνταμείψῃ καὶ ὅσους προσῆλθαν νὰ ἐργασθοῦν κατὰ τὴν ἐνδεκάτην ἰσάξια μὲ ὅσους ἐργάστηκαν ἀπὸ τὴν πρώτη ὥρα καὶ «ἐβάστασαν τὸ βᾶρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα» κατὰ τὴν Παραβολὴν, ἣ ὅπως ἀναφέρει ἡ εὐχὴ «εἴ τις εἰς μόνην ἔφθασε τὴν ἐνδεκάτην, μὴ φοβηθῆ τὴν βραδύτητα, φιλότιμος γὰρ ὢν

ὁ Δεσπότης, δέχεται τὸν ἔσχατον καθάπερ καὶ τὸν πρῶτον. Ἀναπαύσει τὸν τῆς ἐνδεκάτης ὡς τὸν ἐργασάμενον ἀπὸ τῆς πρώτης. Καὶ τὸν ὕστερον ἐλεεῖ καὶ τὸν πρῶτον θεραπεύει κακείνῳ δίδωσι καὶ τούτῳ χαρίζεται».

Καὶ τέλος, νὰ ἐπισημάνω ὅτι αὐτοὶ ποὺ τώρα διακόπτουν τὴν μνημόνευσιν τοῦ Οἰκουμενιστοῦ Ἐπισκόπου, διατηρῶντας ὅμως τὴν Κοινωνίαν μὲ ὅσους συκοινωνοῦν μὲ τοὺς αἰρετίζοντες Ἱεράρχες, δὲν κάνουν τίποτε. Ὁ ἀγῶνας αὐτὸς ὀδηγεῖ στὸ ἀδιέξοδο. Διότι «πᾶς ὁ κοινῶν τῶ ἀκοινωνήτῳ ἀκοινωνήτος ἔσται».

Εὐχόμεθα ὁ Θεὸς νὰ τοὺς φωτίσῃ, ὥστε νὰ πράξουν τὸ θέλημά Του.

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Φιλίππων καὶ Μαρωνείας κ. Ἀμβρόσιε, θερμὰ συγχαρητήρια γιὰ τὴν ἐμπνευσμένη ὁμιλία σας.

Μουσικολογιώτατε Χοράρχα ἀδελφὲ ἐν Χριστῷ Νικόλαε, ἀπολαύετε τὰ εὔσημα γιὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ὕμνων.

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριε, παρακαλῶ δεχθῆτε ἐκ μέρους τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου μας καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου θερμὰ συγχαρητήρια γιὰ τὴν ἐπιτυχή διοργάνωσιν τῆς ὅλης ἐκδηλώσεως.

(*) Βλ. περὶ αὐτῆς στὸ προηγούμενο τεῦχος τοῦ περιοδικῆς μας («Φ.Ὁ.», ἀρ.φ. 996/Ἰανουάριος-Φεβρουάριος 2017, σελ. 12-13).

γους, οΐτινες ὤθησαν ἡμᾶς εἰς τὸν Ἀγῶνα τοῦτον, καὶ ἄφ' ἑτέρου τοὺς λόγους, δι' οὓς κατίσχυσεν οὗτος τοσοῦτων ἰσχυρῶν διωγμῶν καὶ ἀντιδράσεων ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Ἱεραρχίας καὶ τῆς τότε Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Πρὸ ἕνδεκα ἀκριβῶς ἐτῶν τρεῖς Ἱεράρχαι, ὁ ἀοίδιμος Δημητριάδος Γερμανός, ὁ Ζακύνθου Χρυσόστομος καὶ ὁ γράφων πρώην Φλωρίνης Χρυσόστομος, μὴ ἀνεχόμενοι τὸ σκάνδαλον καὶ τὴν διαίρεσιν, ἣν προὔξηνσεν εἰς τὸ ὀρθόδοξον χριστεπώνυμον πλήρωμα ἡ ἐπάρατος ἐορτολογικὴ καινοτομία, ἀφοῦ προηγουμένως εἰς μάτην ἐξηντλήσαμεν ὅλα τὰ εἰρηνικὰ μέσα πρὸς ἐπάνοδον τῆς Ἱεραρχίας εἰς τὸ ἐκ παραδόσεως ἐορτολογικὸν καθεστῶς διὰ τὴν εἰρήνευσιν τῆς Ἐκκλησίας, ἠναγκάσθημεν καθ' ὑπαγόρευσιν τῆς ὀρθοδόξου συνειδήσεως ἡμῶν δι' ἐγγράφου νὰ δηλώσωμεν εἰς τὴν Διοικοῦσαν τότε Ἱερὰν Σύνοδον, ὅτι διακόπομεν μετ' Αὐτῆς πᾶσαν ἐκκλησιαστικὴν ἐπικοινωνίαν, μὴ ἐπιθυμοῦντες νὰ μετᾶσχωμεν καὶ ἡμεῖς τῆς εὐθύνης διὰ τὴν ἀντικανονικὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὡς καὶ διὰ τὸν ἀντιεκκλησιαστικὸν καὶ μεσαιωνικὸν διωγμὸν ἐναντίον τῆς μερίδος τῶν Παλαιοεορτολογιτῶν.

Εἰς τὸ σοβαρὸν τοῦτο διάβημα προέβημεν, κινούμενοι ὑπὸ τοῦ πόθου νὰ ἄρωμεν τὸ προξενηθὲν σκάνδαλον ὑπὸ τῆς ἐορτολογικῆς διαρρυθμίσεως, καὶ διαθρυπόμενοι ὑπὸ τῆς ἐλπίδος, ὅτι ἡ Διοικοῦσα Σύνοδος συναισθανομένη τὴν, ἣν ὑπέχει εὐθύνην, ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν διαίρεσιν τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος θὰ νυδόκει, ὡς ὄφειλε, νὰ θέσῃ ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς ὅλης Ἱεραρχίας τὴν σοβαρὰν διαμαρτυρίαν ἡμῶν, παρέχουσα ἀφορμὴν εἰς Αὐτὴν νὰ προβῆ εἰς τὴν ἀναθεώρησιν τῆς προηγουμένης σχετικῆς ἀποφάσεώς της. Δυστυχῶς ἡ Διοικοῦσα Σύνοδος τότε, ἀντὶ τούτου, ὅπερ ὄφειλε νὰ πράξῃ, ἐπιλαθομένη τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς της, οὐ μόνον δὲν ἔδωκε τὴν δέουσαν προσοχὴν καὶ τὴν ὀφειλομένην ἀπάντησιν εἰς τὸ ἐγγραφον ἡμῶν, ἀλλὰ καί, χωρὶς προηγουμένως νὰ κάμῃ χρῆσιν τῶν εἰρηνικῶν μέσων, τῶν ὑπὸ τῶν Κανόνων προβλεπομένων πρὸς ἀμοιβαίαν ἐξήγησιν καὶ διαφώπισιν, κατέστησεν ἡμᾶς ὑποδίκους, καὶ κατεδίκασεν ἐρήμην εἰς καθαίρεσιν, καὶ εἰς

πενταετῆ σωματικὸν περιορισμὸν εἰς τὰς μᾶλλον ἀποκέντρους καὶ δυσχειμέρους τῶν ἱερῶν Μονῶν, ὡσεὶ νὰ διεπράξαμεν ἐγκλημα καθοσιώσεως, ὑπεραμυνθέντες τῶν ἱερῶν καὶ ὀρθοδόξων τῆς Ἐκκλησίας θεσμῶν.

Διὰ τὸ ἀντικανονικόν, παράνομον, ἀλλὰ καὶ ἀπάνθρωπον τοῦτο πραξικόπημα τῆς Διοικοῦσης Συνόδου διεμαρτυρήθημεν, ὡς εἰκός, εἰς τὰς ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας καὶ εἰς τὴν τότε Κυβέρνησιν, ἥτις δυστυχῶς κατέστη ἀλληλέγγυος πρὸς τὴν Διοικοῦσαν Σύνοδον, προβάσα βία διὰ τῆς Ἀστυνομίας εἰς τὴν ἀπαγωγὴν ἡμῶν, δίκην κακούργων καὶ ἐγκληματιῶν, εἰς τοὺς τόπους τῆς ἐξορίας ἡμῶν, διότι συνεπεῖς πρὸς τὸν ὄρκον, ὃν ἐδώκαμεν κατὰ τὴν χειροτονίαν ἡμῶν, ἠθελήσαμεν νὰ τηρήσωμεν ἀλωβήτους τὰς σεπτὰς Παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν.

Εἶνε ὄντως πολὺ θλιβερόν, διότι τὴν σοβαρότητα τοῦ ἐορτολογικοῦ ζητήματος ἀπὸ ὀρθοδόξου καὶ ἐθνικῆς ἀπόψεως δὲν κατενόησαν καὶ δὲν ἐξέτιμησαν δεόντως, οὔτε ἡ πλειοψηφία τῆς Ἱεραρχίας, προβάσα

ἐπιπολαίως καὶ ὅλως ἀψυχολογῆτως εἰς τὴν ἀντικανονικὴν διαρρυθμίσιν τούτου, οὔτε ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, υἱοθετήσασα ἀβασανίστως καὶ ἐκτελέσασα ἀπερισκέπτως μίαν ἐξωφρενικὴν ἀπόφασιν τοῦ Συνοδικοῦ Δικαστηρίου, καταρρακώνουσαν τὸ κῦρος, οὐ μόνον τῆς ἐκκλησιαστικῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης. Διότι τὸ ἡμερολόγιον, ὅσῳ καὶ ἂν εἶνε ζήτημα χρόνου καὶ ἡμερῶν διὰ τὴν πολιτείαν καὶ τὴν ἀστρονομίαν, διὰ τὴν Ἐκκλησίαν ὅμως τοῦτο ἐκφεύγει ἀπὸ τὰ ὄρια καὶ τὰ μέτρα τοῦ χρόνου, καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ πλαίσιον τῆς παλαιᾶς Παραδόσεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ὀρθοδόξου Θείας Λατρείας, ἐφ' ὅσον τοῦτο χρησιμεύει ὡς εἰς κρῖκος ἐνωπικός, καὶ ὡς εἰς γνώμων τῆς λατρευτικῆς ἀκριβείας καὶ εὐρυθμίας κατὰ τὸν μακραιῶνα βίον τῆς ὅλης Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Διὸ καὶ ἡ μονομερὴς καὶ αὐθαίρετος τούτου μεταβολὴ ἐπήνεγκε μίαν ἀκαταστασίαν καὶ σύγχυσιν εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Θεῖαν Λατρείαν ἐπ' ἀθετήσῃ τῶν θείων καὶ ἱερῶν Κανόνων, καὶ δὴ τοῦ 56ου τῆς 6ης Οἰκουμενικῆς, διακελεύοντος τάδε: «...ἔδοξε τοίνυν καὶ τοῦτο, ὥστε τὴν κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν, μιᾷ κατακολουθοῦσαν τάξει, τὴν νησιεῖαν ἐπιτελεῖν... Εἰ δὲ

μη τοῦτο παραφυλάποιεν, εἰ μὲν Κληρικοὶ εἶεν, καθαιρείσθωσαν, εἰ δὲ λαϊκοὶ ἀφωριζέσθωσαν».

Ἡ ὅλως ἀψυχολόγητος καὶ ἀντικανονικὴ εἰσαγωγή τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἐξυπηρετεῖ τοὺς προσπλυτιστικούς σκοποὺς τῆς Παπικῆς ἐκκλησίας, ἥτις γῆν καὶ θάλασσαν περιέρχεται, ἵνα ποιήσῃ ἓνα προσήλυτον, χωρίζει καὶ τὰς ἐπὶ μέρους Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας κατὰ χρόνον εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῶν ἑορτῶν, καὶ κατὰ τρόπον εἰς τὴν τήρησιν τῶν νηστειῶν, τὴν τυπικὴν διάταξιν τῶν ἱεροτελεσιῶν καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν διαφορῶν θρησκευτικῶν ἀγνείων, τοῦθ' ὅπερ θίγει καὶ τὸ Δόγμα τῆς ἐνότιος τῆς Ἐκκλησίας, τό: «εἰς μίαν Ἁγίαν Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν». Καὶ τοῦτο, διότι ἡ ἐνότιος τῆς Ἐκκλησίας δὲν ἔγκειται μόνον εἰς τὴν ταυτότητα τῆς Πίστεως καὶ τῆς θείας Λατρείας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ταυτόχρονον καὶ ὁμοιόμορφον τρόπον τῆς ἐκδηλώσεως τῆς Πίστεως καὶ τῆς θείας Λατρείας, τοῦθ' ὅπερ ἀποτελεῖ ἀπαραίτητον στοιχεῖον τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἐνότιος.

Καὶ αὕτη μὲν εἶναι ἀπὸ ὀρθοδόξου ἀπόψεως καὶ ἐν περιλήψει ἡ σοβαρότης τοῦ ἑορτολογικοῦ ζητήματος, οὗ ἡ μονομερὴς καὶ αὐθαίρετος μεταβολή, ἐκτὸς τοῦ ὅτι θίγει τὴν θεοπνευστίαν τῶν ἀποφάσεων τῶν Ἁγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων, μειοῖ καὶ τὰ ἀπαράγραπτα δίκαια καὶ τὰ τιμαλφῆ χρυσόβουλλα τῆς ἀκραιφνοῦς Ὁρθοδοξίας, ἅτινα διὰ μέσου τῶν αἰώνων διὰ πολυτίμων ἀγώνων καὶ θυσιῶν ἐκτίσθη ἡ Ὁρθόδοξος Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία, ὡσαύτως καὶ ἀπὸ ἐθνικῆς ἀπόψεως, οὐκ ὀλιγωτέραν σημασίαν καὶ σοβαρότητα ἐνέχει τὸ ζήτημα τοῦτο· καθ' ὅσον ἡ ἑορτολογικὴ αὕτη Καινοτομία, οὐ μόνον ἐχρησίμευσε καὶ χρησιμεύει ὡς τὸ κυριώτερον ὄπλον τῶν ξενικῶν θρησκευτικῶν προπαγανδῶν, τῶν ἐποφθαλμιῶν τῶν χρυσόβουλλα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, καὶ δὴ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ, ἀλλὰ καὶ ἤνοιξε μίαν πυορροοῦσαν πληγὴν εἰς τὴν καρδίαν τῆς Ἐθνικῆς ἐνότιος, ἥς τὸ βάθος καὶ τὴν συνοχὴν κυρίως ἀποτελεῖ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἐνότιος. Ναι ἡ Ἐθνικὴ ἐνότιος ἀντλεῖ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἀξίαν αὐτῆς ἀπὸ τὴν ἐνότιαν τῆς Ἐκκλησίας, ἥτις εἶνε θεματοφύλαξ καὶ φορεὺς τῶν Ἐθνικῶν παραδόσεων καὶ ἠθικῶν ἀξιών, ἃς ζωογονεῖ, συγκρατεῖ, καὶ μεταδίδει ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν ἡ Ἐκκλησία διὰ τῶν πανδήμων ἑορτῶν καὶ πανηγύρεων, ἐν οἷς λαμβάνουσι ζωὴν καὶ περιεχόμενον οἱ Ἐθνικοὶ χοροὶ, τὰ πατριωτικὰ ἄσματα, καὶ τὰ Ἐθνικὰ ποιήματα, τὰ σύμβολα ταῦτα καὶ τὰ γνωρίσματα τῆς Ἐθνικῆς ἐνότιος. Οὕτως ἡ Ὁρθόδοξος Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία τυγχάνει καὶ σπουδαῖος Ἐθνικὸς παράγων, διότι ἀποτελεῖ τὴν

ψυχὴν τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ συνεπῶς δὲν δύναται, παρὰ ἡ διάσπασις τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἐνότιος νὰ προκαλῆ καὶ τὴν διάσπασιν τῆς Ἐθνικῆς ἐνότιος, ἥτις εἶνε ἀπαραίτητος διὰ τὴν πρόοδον καὶ τὸν πολιτισμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

Ἴδου ἐν γενικαῖς γραμμαῖς καὶ ἡ μεγίστη ἐθνικὴ ζημία, ἣν ἐπήνεγκεν ὅλως δωρεὰν ἡ ἑορτολογικὴ Καινοτομία.

Καὶ ταῦτα μὲν ὅσον ἀφορᾷ τοὺς λόγους, οἵτινες ὤθησαν ἡμᾶς εἰς τὸν Ἱερὸν καὶ Ἐθνικὸν τοῦτον Ἀγῶνα.

Προκειμένου δὲ περὶ τῶν λόγων, οἵτινες συνετέλεσαν, ὥστε ὁ Ἀγὼν οὗτος, οὐ μόνον νὰ μὴ ὑποκύψῃ εἰς τὰς παντοίας διώξεις καὶ ἀντιδράσεις, ἃς συνήντησεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐκ μέρους τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πολιτείας, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐνισχυθῇ καὶ νὰ κρατυνθῇ ἔτι περισσότερο οὗτος, εἶνε οἱ ἐπόμενοι.

Ὡς πρῶτος λόγος, δι' ὃν ἐδημιουργήθη τὸ ἡμερολογιακὸν ζήτημα εἶνε, ὡς ἔφθην εἰπὼν, ἡ βαθεῖα ἐπίγνωσις, ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς μονομεροῦς εἰσαγωγῆς τοῦ Παπικοῦ ἑορτολογίου ἐξέκλινε τοῦ θριγγοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας, διασπάσασα τὴν ἐνότιαν τῆς καθόλου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῶν ἑορτῶν καὶ τὴν τήρησιν τῶν νηστειῶν. Συνεπεῖα δὲ τῆς βαθείας ταύτης ἐπίγνωσεως ἐγεννήθη εἰς τὰς καρδίας τῶν Παλαιοεορτολογιτῶν ὁ φόβος τῆς συνειδήσεως, μήπως καὶ οὗτοι ἀκολουθοῦντες τὴν ἡμερολογιακὴν Καινοτομίαν, ἐκκλίνωσι τῆς ἀκριβοῦς καὶ ἀκηράτου Ὁρθοδοξίας, ἐφ' ᾧ καὶ πρὸς καθυσύχασιν τῆς ὀρθοδόξου συνειδήσεως αὐτῶν διέκοψαν πᾶσαν ἐκκλησιαστικὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν Νεοημερολογιτῶν, καὶ ἀπετέλεσαν ἰδίαν θρησκευτικὴν ὀργάνωσιν τελοῦντες τὰς θρησκευτικὰς αὐτῶν ἑορτὰς εἰς ἰδίους Ναοὺς καὶ μὲ ἰδίους θρησκευτικούς Λειτουργοὺς.

Εἰς τὴν θρησκευτικὴν ταύτην ὀργάνωσιν, ἥς ἡ φάλαγξ ἡσήμεραι ἐπυκνοῦτο, προσεχώρησαν ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη καὶ Ἀρχιερεῖς, διαφλεγόμενοι ὑπὸ τοῦ πόθου, ὅπως συντελέσωσιν εἰς τὴν εἰρήνευσιν τῆς Ἐκκλησίας διὰ τῆς ἐπανόδου ταύτης εἰς τὸ ἐκ Παραδόσεως ἑορτολογικὸν καθεστῶς, οὔτινος στερρῶς ἔχονται αἱ πλείονες τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, καὶ οὕτως ἐκλίπη ἡ ἐπάρατος διαίρεσις τῆς Ἐκκλησίας, ἣν ἐπήνεγκεν ἡ εἰσαγωγή τῆς ἑορτολογικῆς Καινοτομίας.

Ἐκ τούτου γίνεται πασίδηλον, ὅτι ὁ ἑορτολογικὸς οὗτος Ἀγὼν, μακρὰν παντὸς θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ καὶ συμφεροντολογικοῦ ἐλατηρίου, ὠρμήθη καθαρῶς ἀπὸ μίαν βαθεῖαν πίσιν πρὸς

←
 τὴν Ὁρθοδοξίαν, καὶ ἀπὸ μίαν καθαρὰν ἰδεολογίαν. Καὶ οὗτος εἶνε ὁ κυριώτερος λόγος, δι' ὃν οὗτος δὲν ἐκάμφθη εἰς τὰς πολυειδεῖς πιέσεις καὶ ἀντιδράσεις, ἅς προέβαλον κατ' αὐτοῦ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἢτε Ἐκκλησία καὶ Πολιτεία, χωρήσασαι μέχρι δαρμῶν, φυλακίσεων, ἐξοριῶν καὶ παντοίων ἄλλων κακώσεων, ἐπὶ καταρρακῶσει τῆς Ἐκκλησιαστικῆς δικαιοσύνης καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ. Εἶνε δὲ ἀξίωμα ὑπὸ τῆς ἱστορίας καὶ τῆς πείρας κυρούμενον, ὅτι οἱ ἀγῶνες, οἵπινες ὀρμῶνται ἐκ μιᾶς βαθείας πίστεως πρὸς μίαν ὑψηλὴν καὶ εὐγενῆ ἰδέαν, ὅσῳ διώκονται καὶ καταπολεμοῦνται, τόσῳ ἐνισχύονται καὶ κρατύνονται ἐν τῇ ἀναλαμπῇ καὶ ἀκατανικήτῳ αὐτῶν ὀρμῇ, δεικνύμενοι ἀνώτεροι πάντων τῶν πολεμίων καὶ διωκτῶν αὐτῶν.

Τὸ φιλοσοφικὸν καὶ ἱστορικὸν τοῦτο ἀξίωμα εὔρε τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν του εἰς τοὺς πολυεῖς καὶ σκληροὺς ἀγῶνας, οὓς ἠγωνίσαστο ἡ Ὁρθόδοξος Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία πρὸς ἐπικράτησιν τῆς Ὁρθοδοξίας κατὰ πάσης θρησκευτικῆς αἰρέσεως καὶ κακοδοξίας. Μάρτυς τοῦτου ἀψευδῆς εἶνε ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία, ἥς τὰς ἐνδοξοτέρας σελίδας ἀποτελοῦσι τὰ ἔπαθλα καὶ τὰ τρόπαια, ἅτινα κατήγαγον οἱ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας νομίμως ἀθλήσαντες ἀλείπται καὶ ἀγωνισταί, κυρώσαντες τὸ Εὐαγγελικὸν ἀπόφθεγμα: «καὶ πῦλαι ἄδου οὐ καποχύσουσι τῆς Ἐκκλησίας». Εἶνε δὲ ἀπορίας ἄξιον πῶς οἱ Νεοημερολογῖται Ἱεράρχαι δὲν ἔλαβον ὑπ' ὄψιν τὸ ἀλάνθαστον τοῦτο δίδαγμα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας, διώξαντες ἀγρίως τοὺς ἀγωνιζομένους πρὸς εἰρήνευσιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀνασπλήωσιν τῆς Ὁρθοδοξίας, καὶ ἐλπίσαντες, ὅτι διὰ τῶν καθαιρέσεων, τῶν φυλακίσεων, τῶν ἐξοριῶν καὶ ἀποσηματισμῶν τῶν Παλαιοημερολογιτῶν Κληρικῶν θὰ καταστείλωσι τὸν τόσῳ ὑψηλὸν καὶ ἐορτολογικὸν Ἀγῶνα, ὅστις χάρις εἰς τὴν Ὁρθόδοξον καὶ Ἐθνικὴν ἰδεολογίαν, ἐξ ἧς οὗτος ὀρμᾶται ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ γράφοντος, συμπαραστατομένου ὑπὸ τῶν Θεοφιλεσάτων Ἐπισκόπων Μεγαρίδος κ. Χριστοφόρου καὶ Διαυλείας κ. Πολυκάρπου, καὶ τῆς πλειάδος τῶν εὐλαβεστάτων Ἱερέων, οὐ μόνον δὲν ἐλυγίσθη ποσῶς, ἀλλὰ καὶ ἔτι μᾶλλον ἠνδρώθη καὶ ἐκρατύνθη ἐν τῇ ἀναλαμπῇ καὶ τῷ εὐγενεῖ αὐτοῦ καὶ ἱερῷ ζήλῳ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία, λέγει καὶ τις τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἱστορικῶν, ἔνθεν μὲν ἐφώτισε διὰ τοῦ φωτὸς τοῦ Χριστιανισμοῦ τὴν Βόρειον καὶ

Ἀνατολικὴν Εὐρώπην, καὶ Δυτικὴν Ἀσίαν, ἔνθεν δὲ γενναίως ἠγωνίσθη κατὰ τῆς παντοκρατείας Ρώμης, ἵνα σώσῃ τὴν Ὁρθοδοξίαν ἀπὸ τῶν διαφόρων καταχρήσεων καὶ αὐθαιρεσιῶν τῆς Παπῶσυνης. Διὸ καὶ ἡ Ἐκκλησία αὕτη, λέγει οὗτος, καὶ μετὰ τὴν κατάλυσιν τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας διατηρεῖται ἄτρωτος καὶ ἀναλλοίωτος ἐν τῇ πίστει αὐτῇ καὶ τῇ λατρείᾳ, λαλοῦσα εἰσέτι τὴν γλῶσσαν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ τοῦ Χρυσοστόμου, ἀναπέμπουσα τὰς εὐχὰς αὐτῆς κατὰ τὸ ὕφος τοῦ ἀρχαίου Χριστιανισμοῦ, διατηροῦσα ἀμιγῆς τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως ἀπὸ τῆς βεβήλου παρενθήκης (filioque) τῶν νεωτέρων χρόνων, καὶ προσφέρουσα τὴν Καινὴν Διαθήκην πρὸς διδασκαλίαν τῶν πιστῶν εἰς τὸ πρωτότυπον, καὶ οὐχὶ ἐν μεταφράσει ἄλλης γλώσσης.

Ἄν δὲ καὶ οἱ σήμερον ἀγωνιζόμενοι ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τοῦ ἐορτολογικοῦ Ἀγῶνος δὲν ἐκάμφθησαν, οὐδ' ἐπτοήθησαν ποσῶς πρὸ τῶν πιέσεων καὶ τῶν διωγμῶν, οὓς ἤγειρον κατ' αὐτῶν ἡ καινοτομήσασα Ἱεραρχία καὶ Πολιτεία, τοῦτο ἀποδοτέον οὐχὶ εἰς τὴν ἰκανότητα καὶ εὐψυχίαν αὐτῶν, ἀλλ' εἰς τὴν βαθεῖαν πίστιν, ὅτι ἀγωνίζονται νὰ σώσωσι τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Ἔθνος ἀπὸ τὰς φοβεράς συνεπειάς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Σχίσματος, ὅπερ ἐδημιούργησεν ἡ ἐορτολογικὴ Καινοτομία, καὶ εἰς τὴν γλυκεῖαν ἐλπίδα, ὅπως εἰρηνεύσωσι καὶ ἐνώσωσιν ἅπαν τὸ Ὁρθόδοξον πλήρωμα ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ὡς κατακλεῖδα τῶν ἀνωτέρω, ἐπίκαιρον θεωροῦμεν νὰ θέσωμεν τὸ ἐξῆς σχετικὸν ἀπόφθεγμα τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου:

«Οὐ γὰρ μόνον οἱ νεκροὶ ἀνιστάμενοι, καὶ οἱ λεπροὶ καθαιρόμενοι, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς δεσμούμενοι, βεβαιοῦμεν τὸ Εὐαγγέλιον· πῶς καὶ τίνι τρόπῳ; ὅτι μυρία πάσχοντες καὶ μὴ ἐνδίδοντες, ἀλλὰ προθυμότεροι γενόμενοι, ἰκανὴν παρέχομεν ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας εἶναι κήρυκας, καὶ θεῖαν πινὰ δύναμιν ἐν ἡμῖν εἶναι ταῦτα πάντα ἐξευμαρίζουσιν, καὶ οὐκ ἐῶσαν τῶν πειρασμῶν τὸ πλῆθος περιγενέσθαι τῶν κηρυπτόντων· οὐ γὰρ ἐστὶν ἀνθρωπίνης δυνάμεως διὰ τοσοῦτων κρατῆσαι τῶν κωλυμάτων. Οὐ τοῖς ἄλλοις μόνον ταῦτα βεβαίωσις τοῦ Εὐαγγελίου, ἀλλὰ καὶ ἡμῖν αὐτοῖς· δοκιμωτέρους γὰρ ἡμᾶς ἢ πίστις ἐργάζεται καὶ ἰσχυροτέρους, ὥστε καταφρονεῖν τῶν ἐπιβουλῶν τῶν κατὰ τῆς ἀληθείας ἐχθρῶν».

† Ὁ πρ. Φλωρίνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ήρχειρατική Λειτουργία καί Λιτανεία τής Ἱ. Εἰκόνας τής Παναγίας Προδρομιτίσσης στήν Δάφνη

ΤΗΝ Δ΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν, 13/26.3.2017, κατόπιν προσκλήσεως καί κανονικῆς ἀδείας τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμίνος κ. Γερόντιος ἐτέλεσε τήν Θεία Λειτουργία στόν Ἱερό Ναό Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου Δάφνης μετά τοῦ Ἐφημερίου Αἰδ/του π. Στυλιανοῦ Τομαῆ.

Μετά το πέρας τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας ἐγένετο λαμπρά λιτανεὺσις τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας τῆς Παναγίας τῆς Προδρομιτίσσης, ἡ ὁποία παρέμεινε ἐπὶ ὀλίγες ἡμέρες στόν ἐν λόγῳ Ἱερό Ναό, κατόπιν εὐγενικῆς παραχωρήσεως τῆς Ἱερᾶς Σκήτης Τιμίῳ Προδρόμῳ Ἁγίου Ὁρους, μέ συμμετοχή Κληρικῶν, τοῦ Δημάρχου τῆς Δάφνης κ. Μιχαήλ Σταυριανουδάκη καί πολλῶν νέων καί νεανίδων ἐνδεδυμένων μέ παραδοσιακές ἐνδυμασίες. Τούς ὕμνους ἀπέδωσε κλιμάκιο τῆς «ΟΕΒΥΧ» ὑπὸ τόν Χοράρχη αὐτῆς κ. Μιχαήλ Μακρῆ. Ἡ παρουσία δέ τοῦ πιστοῦ λαοῦ, ὅπου προσήλθε διά νά λάβῃ τήν χάριν καί εὐλογίαν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἦταν λίαν συγκινητική.

Ἡ Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου στήν Ἀθήνα, τὸν Πειραιᾶ καί τὴν Θῆβα

ΤΗΝ Παρασκευὴ τῆς ΣΤ΄ ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν, 25.3/7.4.2017, πανηγύρισε ὁ Ἱερός Ναός τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου στό ὁμώνυμο Πνευματικὸ Κέντρο στόν Κολωνὸ Ἀθηνῶν, Μετόχιο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Κυπριανοῦ καί Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς. Τὴν ἐόρτια Θεία Λειτουργία τέλεσε ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης μέ συμμετοχή τοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ναοῦ Αἰδ. π. Ἀποστόλου καί ἄλλων Κληρικῶν. Ἐόρτια Ὁμιλία ἐκφώνησε ὁ λει-

τουργὸς Θεοφ. Γαρδικίου κ. Κλήμης.

Σημειωτέον, ὅτι γιόρτασαν καί οἱ ἱστορικοὶ Ναοὶ τῆς Ἐκκλησίας μας στό Χαϊδάρη Ἀττικῆς, ὅπως καί στήν Κέρτεζη Καλαβρυτῶν.

Στόν Πειραιᾶ, γιόρτασε λαμπρά μέ Μεγάλο Ἑσπερινὸ καί Λιτανεία ἀπὸ βραδῆς καί Θεία Λειτουργία ἀνήμερα ἀπὸ τὸν οἰκεῖο Ποιμενάρχη Σεβ. Μητροπολίτη Πειραιῶς καί Σαλαμίνος κ. Γερόντιο ὁ Ἱερός Ναός Εὐαγγελισμοῦ στήν περιοχή Καραβά.

Στό Μελισσοχώρι Θηβῶν ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος τέλεσε τὸν ἐόρτιο Ἑσπερινὸ τὴν παραμονὴ τῆς Ἑορτῆς στόν ἐορτάζοντα ὁμώνυμο Ἱερό Ναό, τὴν δὲ κυριῶνυμο ἡμέρα λειτούργησε στόν ἱστορικό Ναό τοῦ Εὐαγγελισμοῦ στό Πυρὶ Θηβῶν.

Ἡ Πανήγυρις τοῦ Εὐαγγελισμοῦ στὴν Καβάλα

Ἡ μεγάλη ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ πανηγυρίσθηκε καὶ στὸν ὁμώνυμο Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ στὴν Καβάλα. Τῆς πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας προεξήρχε ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης Σεβ. Μητροπολίτης Φιλίππων καὶ Μαρωνείας κ. Ἀμβρόσιος. Ἐλαβε μέρος ὁ Ἀρχιμ. π. Παφνούτιος, καὶ βοήθησαν ὑποδιακονοῦντες νέοι. Συμμετείχε εὐλαβικὰ μεγάλο πλῆθος Ὁρθοδόξων πιστῶν. Ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης κ. Ἀμβρόσιος ἐξεφώνησε ἑόρτια Ὁμιλία. Πραγματοποιήθηκε ἐπίσης μεγάλη Λιτανεῖα σὲ ὁδοὺς περὶ τοῦ Ναοῦ, μὲ συμμετοχὴ παιδιῶν καὶ νέων ἐνδεδυμένων μὲ ἐθνικὲς φορεσιὲς καὶ βασταζόντων ἑλληνικὲς σημαίες.

Μετὰ τὴν ἑόρτια τράπεζα, ἡ ὁποία παρετέθη στὴν αἴθουσα τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ὁ Σεβ. Φιλίππων καὶ Μαρωνείας κ. Ἀμβρόσιος φωτογραφήθηκε ἀναμνηστικὰ τόσο μὲ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Ναοῦ, ὅσο καὶ τὸ νέο Διοικητικὸ Συμβούλιο τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος τοῦ Ναοῦ.

Ἡ Πανήγυρις τοῦ Εὐαγγελισμοῦ στὴν Στυλίδα

ΜΕ τὴν πρέπουσα τάξη πανηγύρισε ὁ Ἱερός Ναός Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Στυλίδος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος. Ἀφ' ἑσπέρας ἐψάλη ὁ Μέγας Ἀρχιερατικὸς Ἑσπερινὸς χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Φωτίου μὲ τὴν συμμετοχὴ τοῦ ἱεροῦ Κλήρου τῆς Μητροπόλεως. Τὴν κυριώνυμο ἡμέρα ὁ Σεβασμιώτατος μετὰ τὸ πέρασ τῆς Δοξολογίας τοῦ Ὁρθρου, χειροθέτησε Ἀναγνώστη τὸν εὐλαβέστατο ἀδελφὸ Κωνσταντῖνο, ὁ ὁποῖος ὑπηρετεῖ στὸν ἐν λόγω Ναόν, καὶ στὴν συνέχεια τέλεσε τὴν Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Ἐφημερίου Ἱερομ. π. Σπυρίδωνος Γιαννοπούλου.

Ἡ Πανήγυρις τοῦ Εὐαγγελισμοῦ στὴν Χαλκίδα

ΜΕΤΑ τῆς δεούσης λαμπρότητος ἐωρτάσθηκε ἡ Θεομητορικὴ Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ στὴν Χαλκίδα στὸν πανηγυρίζοντα ἱστορικὸ Ἱερὸ Ναὸ Εὐαγγελιστρίας. Στὸν Μέγα Ἑσπερινὸ χοροστάτησε ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης Σεβ. Μητροπολίτης Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας κ. Ἰουστίνος, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Ἐφημερίου Ἀρχιμ. π. Τιμοθέου Βλάχου καθὼς καὶ τοῦ Παν/του Ἱερομονάχου π. Καλλινίκου. Τοὺς ὕμνους ἀπέδωσε ἡ νεανικὴ Χορωδία τοῦ Ναοῦ «Πατριαρχικὴ Ὀδοιπορία» ὑπὸ τὴν διεύθυνση τῶν Ἀθανασίου Ἰωαννίδη καὶ Ἀναστασίου Βλάχου. Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ Ἑσπερινοῦ, σχηματίστηκε μεγαλειώδης λιτανευτικὴ πομπὴ μὲ τὴν συμμετοχὴ τῆς φιλαρμονικῆς ὀρχήστρας τοῦ Δήμου Χαλκίδος, καθὼς καὶ τῶν ἐνδεδυμένων μὲ τίς παραδοσιακὲς ἐθνικὲς ἐνδυμασίαις νέων καὶ νεανίδων τῶν Κατηχητικῶν Σχολειῶν τοῦ Ναοῦ. Ἡ παρουσία τοῦ πιστοῦ λαοῦ ἦταν θαυμαστὴ. Κατὰ τὴν Ἀπόλυσι τῆς Λιτανείας σύντομο λόγο ἐξεφώνησε ὁ Παν/τος π. Καλλνίκος μὲ τὴν προτροπὴ τοῦ Σεβ. κ.

Ἰουστίνου, ὁ ὁποῖος στό τέλος ἐξέφρασε τίς πατρικὲς του εὐχὲς πρὸς ὅλους τοὺς Πανηγυριστὰς. Τὸ πρῶν τὴν ἑόρτια Θεία Λειτουργία τέλεσε ὁ Ἀρχιμ. π. Τιμόθεος.

Ἡ Πανήγυρις τοῦ Εὐαγγελισμοῦ στὴν Λάρισα

Ἡ Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου πανηγυρίσθηκε καὶ στὸν ὁμώνυμο νεόδμητο Καθεδρικὸ Ναὸ τῆς Μητροπόλεως Λαρίσης τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἀφ' ἑσπέρας, ἐψάλη ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Ἀθανασίου, παρουσία τοῦ τοπικοῦ ἱεροῦ Κλήρου καὶ μεγάλου πλῆθους πιστῶν. Ἐτελέσθη δὲ καὶ Λιτανεῖα τῆς ἱερᾶς Εἰκόνας τοῦ Εὐαγγελισμοῦ σὲ ὁδοὺς περὶ τὸν Ναὸν καὶ ἐψάλη ἡ Ἀρτοκλασία.

Τὸ πρωὶ τῆς Παρασκευῆς, 25.3/7.4.2017, ὁ Σεβ. Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Ἀθανάσιος τέλεσε τὴν ἐόρτια Θεία Λειτουργία, συμπαραστατούμενος ἀπὸ τὸν ἱερὸ Κλήρο. Ἡ Πανηγυρίς τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ ἦταν γενικὰ περιλαμπρῆ.

Ἐπίκαιρη Ἐκδήλωση στὸν Ναὸ Κοιμήσεως στὸ Περιστερί

ΤΟ ἀπόγευμα τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου, 26.3/8.4.2017, πραγματοποιήθηκε μετὰ τὴν εὐλογία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου μία ἐπίκαιρη Ἐκδήλωση στὸν Ἱερὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στὸ Περιστερί. Ἡ Χορωδία ἀπὸ μέλη τῆς Ἑνορίας, ὑπὸ τὴν διεύθυνση τῆς δίδος Μαρίας Κοντογιαννοπούλου, πτυχιούχου βυζαντινῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, ἀπέδωσε ὕμνους τῆς πιὸ κατανυκτικῆς καὶ λαμπρῆς περιόδου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους, ἀπὸ τὰ ἄχραντα Πάθη, τὴν Ταφή καὶ τὴν ἐνδοξὴ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Παρέστη ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης, ὁ Ἐφημέριος τοῦ Ναοῦ Αἰδ. π. Ἀρσένιος Κοντογιαννόπουλος, ὁ Αἰδ. π. Κωνσταντῖνος Σωτηριάδης καὶ ἄρκετοί πιστοί, κυρίως ἀπὸ τοὺς ἐνορίτες τοῦ Ναοῦ. Χορωδία ἀπὸ παιδιὰ τοῦ Ναοῦ ἀπέδωσε ἐπίσης ἐπικαίρα μέλη, καὶ μονωδίες ἔψαλαν ὁ Ἱεροψάλτης τοῦ Ναοῦ Βασίλειος Κοντογιαννόπουλος καὶ ἡ διευθύνουσα τοῦ Χοροῦ. Ἡ Χορωδία μετὰ τὴν ἐξαίρετη ἀπόδοση τῶν μελῶν τῆς ἀπέσπασε τὸν δίκαιο ἔπαινο τῶν παρευρισκομένων. Ὁ Θεοφ. Γαρδικίου κ. Κλήμης χαιρέτισε τὴν Ἐκδήλωση, εὐχηθεὶς τὴν ὅσο τὸ δυνατόν καλύτερη βίωση τῶν ἁγίων ἡμερῶν, μετὰ τὴν βοήθεια καὶ τῆς ἐπικαίρου αὐτῆς ἐπιτυχούς Ἐκδηλώσεως. Τέλος, ὁ Ἐφημέριος Αἰδ. π. Ἀρσένιος εὐχαρίστησε τὸν Ἐπίσκοπο, τὴν Χορωδία καὶ ὄσους προσῆλθαν, εὐχηθεὶς τὰ δέοντα.

Βαπτίσεις στὴν Τσεχία

Τὸ Μεγάλο Σάββατο, 2/15.4.2017, τελέσθηκαν στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Ἀρχιεπισκόπου Ἰωάννου (Μαξίμοβιτς) τοῦ

Θαυματοργοῦ στὸ Γιεζντοβίτσε τῆς Τσεχίας, μετὰ τὴν εὐχὴ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Γαρδικίου κ. Κλήμεντος, Τοποτηρητοῦ τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Μοραβίας, ἀπὸ τὸν Ἐφημέριο Αἰδ. π. Ἱερεμία Τβάκ, οἱ Βαπτίσεις ὀκτῶ νέων μελῶν τῆς Ἐκκλησίας μας: Πρόκειται γιὰ τὴν πενταμελῆ οἰκογένεια πρῶν Παπικῶν, τοῦ Μαρτίνου καὶ τῆς Παυλίνης καὶ τῶν τέκνων τους Βερονίκης, Στεφάνου καὶ Ἀντωνίου, τῶν δύο νέων Μαρτίνου καὶ Εἰρήνης, οἱ ὁποῖοι πρόκειται νὰ τελέσουν τὸν Γάμο τους ἐντὸς ὀλίγου καὶ πού μέχρι στιγμῆς δὲν εἶχαν θρησκευτικὴ ἐπιλογή στὴν ζωὴ τους, καὶ τοῦ ἐπίσης Μαρτίνου, πρῶν ἀθέου.

Ὅλοι οἱ νεοφώτιστοι εἶχαν διατελέσει ἐπὶ μακρὸν Κατηχούμενοι καὶ ἡ Βάπτισή τους τὴν παραμονὴ τοῦ Ἁγίου Πάσχα, προκειμένου νὰ συμμετάσχουν γιὰ πρώτη φορὰ στὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου, ἦταν αἰτία καὶ ἀφορμὴ μεγάλης πνευματικῆς χαρᾶς.

Ἡ Ἐορτὴ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς

ΜΕ περισσὴ λαμπρότητα πανηγύρισε ἡ Ἱερά Γυναικεῖα Μονὴ Ζωοδόχου Πηγῆς Ἄνω Συχαινῶν Πατρῶν. Ἀφ' ἐσπέρας ἐψάλη ὁ Μέγας Ἑσπερινός, ἐνῶ τὴν κυριώνυμο ἡμέρα ἐτελέσθη ὁ Ἀναστάσιμος Ὁρθρος καὶ ἡ Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλινίκου, μετὰ τὴν

← συμμετοχή των Παν/των Αρχ/των Χριστοδούλου και Γρηγορίου, των Ίερ/χων Νείλου, Συμεώνος, Καλλινίκου, του και έκφωνήσαντος έορτια Όμιλία, και Παχωμίου και του Διακόνου Άχιλλείου, παρουσία πλήθους πιστών. Μετά τό πέρας τής Θείας Λειτουργίας, πραγματοποιήθηκε ι. Λιτανεία τής Εικόνας τής Ύπεραγίας Θεοτόκου και παρετέθη πλούσια τράπεζα από τήν Όσιωτάτη Καθηγουμένη Γερόντισσα Νικολία και τήν συνοδεία της.

Έπίσης, πανηγύρισε και ή Ίερά Μονή Ζωοδόχου Πηγής Παναγίας Κοσμοσώτηρος στό Κρουονέρι Άττικής, προεξάρχοντας του Σεβ. Μητροπολίτου Άττικής και Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου, μέ συμμετοχή του Σεβ. Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Γρηγορίου και ιερού Κλήρου έξ Άττικής.

Άκόμη, πανηγύρισε και ή Ίερά Γυναικεία Μονή Ζωοδόχου Πηγής στόν Ριζόμυλο Βελεστίνου, γιά πρώτη μάλιστα φορά φέτος μέ Άδελφότητα δύο Μοναζουσών, μετά μία περίοδο άρκετών έτών πού είχε άπομείνει άνευ ένοίκων. Στόν Μ. Έσπερινό και στην Θ. Λειτουργία προέστη ό οικείος Ίεράρχης Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Φώτιος. Έλαβαν έπίσης μέρος ό Θεοφ. Έπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης, Κληρικοί και προσήλθε πλήθος προσκυνητών από τήν περιοχή και εύρύτερα.

Η Έορτή του Αγίου Γεωργίου

ΤΟ Σάββατο, 23.4/6.5.2017, πανηγύρισαν λαμπρώς, μέ συμμετοχή Κλήρου και λαού, Ναοί τής Έκκλησίας μας στην μνήμη του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου.

Στήν Ίερά Μητρόπολη Πειραιώς και Σαλαμίνας ό οικείος Ίεράρχης Σεβ. Μητροπολίτης κ. Γερόντιος χοροστάτησε στόν Μεγάλο Έσπερινό στόν όμώνυμο Ναό του Πειραιώς (βλ. φωτογρ. έναντι άνω), όπου τελέσθηκε ιερά Λιτανεία. Άνήμερα, λειτούργησε στόν πανηγυρίζοντα Ι. Ναό στό Κερασίι.

Στήν Ίερά Μητρόπολη Άττικής και Βοιωτίας ό οικείος Ίεράρχης Σεβ. Μητροπολίτης κ. Χρυσόστομος χοροστάτησε στόν Μεγάλο Έσπερινό στόν έορτάζοντα Ναό στα

Άνω Λιόσια Άττικής, όπου πραγματοποιήθηκε ιερά Λιτανεία. Άνήμερα, λειτούργησε στόν πανηγυρίζοντα Ίερό Ναό στόν Οθακομακεδόνες Άττικής.

Στήν Ίερά Μητρόπολη Θεσσαλονίκης ό οικείος Ίεράρχης Σεβ. Μητροπολίτης κ. Γρηγόριος χοροστάτησε στόν Μεγάλο Έσπερινό του όμώνυμου Ίερού Ναού στην Θέρμη

Θεσσαλονίκης, όπου τελέσθηκε και ιερά Λιτανεία. Άνήμερα, λειτούργησε στόν πανηγυρίζοντα Ίερό Ναό στην Κατερίνη Πιερίας.

Στήν Ίερά Μητρόπολη Λαρίσης και Πλαταμώνος έορτάσθηκε ή έορτή του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου στην όμώνυμη Ίερά Μονή στόν Άγιο Κωνσταντίνο Φαρσάλων. Άφ' έσπέρας έψάλη ό Μέγας Έσπερινός χοροστατούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Φωτίου, ενώ τήν κυριώνυμο ήμέρα ό οικείος Ίεράρχης Σεβ. Μητροπολίτης Λαρίσης και Πλαταμώνος κ. Άθανάσιος προεξήρχε τής

ἀρχιερατικής Θείας Λειτουργίας, συμπαραστατούμενος υπό του ἄγοντος τὰ ὄνομαστήριά του Αἰδ/του Πρωτοπρ. π. Γεωργίου Κεπάπογλου, τοῦ καί κτήτορος τῆς πανηγυριζούσης Μονῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου στήν γενέτειρά του.

Ἐαρινή Αἰμοδοσία τοῦ Νεανικοῦ Ὁρθοδόξου Συνδέσμου

ΤΗΝ προγραμματισμένη ἔαρινή του αἰμοδοσία πραγματοποίησε ὁ Νεανικός Ὁρθόδοξος Σύνδεσμος τῆς Ἐκκλησίας μας, τήν Κυριακή τῶν Μυροφόρων, 17/30.4.2017, στόν Ἱερό Καθεδρικό Ναό τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου στήν Νέα Φιλαδέλφεια. Ἀπό νωρίς εἶχε διαρρυθμισθεῖ καταλλήλως ἡ αἴθουσα τοῦ Ναοῦ, ὥστε νά ὑποδεχθεῖ τό ἱατρικό-νοσηλευτικό προσωπικό τοῦ Τζανείου Νοσοκομείου ἀλλά καί τούς ἐθελοντές αἰμοδότες. Παρά τήν δυσκολία τῆς περιόδου (τριήμερο πρωτομαγιάς) προσήλθαν ἀρκετοί ἐθελοντές αἰμοδότες ἄνδρες καί γυναῖκες, μεταξύ τῶν ὁποίων καί ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Φώτιος. Τόν χώρο αἰμοδοσίας ἐπισκέφθηκε καί ὁ νέος Πρόεδρος τῆς Συντονι-

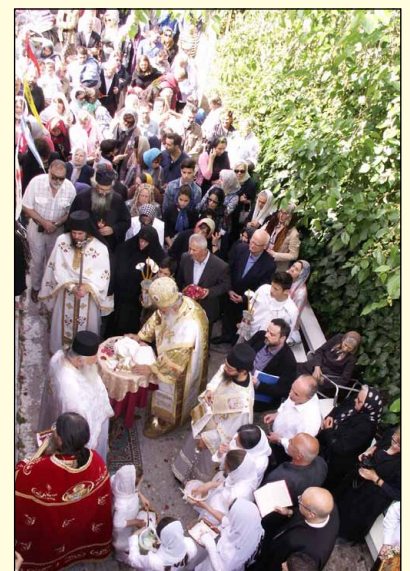
στικής Ἐπιτροπῆς τοῦ Νε.Ο.Σ., Θεοφ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης, μετὰ ἀπό Θεία Λειτουργία πού εἶχε τελέσει. Παρόντες ἀκόμα ἦταν καί οἱ Κληρικοί μας Ἀρχιμ. π. Στέφανος Τσίκουρας καί Ἱερομ. π. Καλλίνικος Ἡλιόπουλος μαζί μέ νέους ἀπό τίς Ἐνορίες τους.

Ἐγκαίνια Ἱεροῦ Ναοῦ στήν Πάτρα

ΤΗΝ Κυριακή τοῦ Παραλύτου, 24-4/7-5-2017, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ. Καλλίνικος τέλεσε τὰ ἱερά Ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων Πάντων στήν Πάτρα. Στήν Τελετή καί τήν ἐπακολουθήσασα Θεία Λειτουργία ἔλαβαν μέρος ὁ Ἐφημέριος τοῦ Ναοῦ Αἰδ. Πρωτ. π. Νικόλαος Δημαρᾶς, ὁ Πανοσ. Ἀρχιμ. π. Χριστόδουλος Καραῖσκος, ὁ Ἱερομ. π. Συμεὼν Παπάδης καί ὁ Ἱεροδιάκονος Βενέδικτος Μιόβσκυ.

Στήν λαμπρά Τελετή κατὰ τήν Λιτανεία συμμετείχε καί Φιλαρμονική Ὁρχήστρα. Παρέστησαν Μοναχοί καί Μοναχές, ὅπως καί ἡ Γερόντισσα Νικολία Μοναχή τῆς Ἱεράς Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Συχαίων Πατρῶν, Ἱεροψάλτες, καθώς καί μεγάλο πλῆθος Ὁρθοδόξων πιστῶν ἀπό τήν Πάτρα καί ἀπό ἄλλα μέρη. Τό σημαντικό αὐτό γεγονός πρόσθεσε χαρά καί εὐλογία στήν χαρμόσυνη ἀναστάσιμη περίοδο τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Νέα Έκδοσις

«Ψηλαφώντας την Ὁρθόδοξη Ἐσχατολογία» εἶναι ὁ τίτλος τοῦ βιβλίου τὸ ὁποῖον ἐξέδωσε προσφάτως ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. π. Νικηφόρος Νάσσος.

Τὸ βιβλίον ἀποτελεῖται ἀπὸ 310 σελίδας μὲ ἀρτίαν τεκμηριώσιν βιβλιογραφικῶν παραπομπῶν καὶ συμπεριλαμβάνει εὐρύτατον φάσμα τῶν σχετικῶν πτυχῶν τῆς διδασκαλίας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας περὶ τῶν ἐσχάτων, ὅπως δύναται νὰ διαπιστώσῃ κανεὶς ἀπὸ τὸν κάτωθι παρατιθέμενον πίνακα περιεχομένων:

ΠΡΟΛΟΓΟΣ – ΕΙΣΑΓΩΓΗ - ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ: ΤΑ ΠΕΡΙ ΑΝΘΡΩΠΟΥ. «ΘΗΗΤΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΣ», ΕΙΣΟΡΜΗΣΗ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

1. Ὁ ἄνθρωπος ὡς ψυχοσωματικὸ ὄν. / 2. Ἡ περὶ ψυχῆς Ὁρθόδοξη διδασκαλία. / 3. Πτώση τοῦ ἀνθρώπου στὸν Παράδεισο, εἰσβολὴ τοῦ θανάτου στὴν ἀνθρώπινη φύση. / 4. Θάνατος πνευματικὸς καὶ σωματικὸς. / 5. Τὸ πότε καὶ τὸ πῶς τοῦ βιολογικοῦ θανάτου. Αἷτια θανάτων κατὰ τὴν παγγνωσία τοῦ Θεοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΤΑ ΟΣΑ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΤΟΝ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟ ΘΑΝΑΤΟ

1. Ἐξοδος τῆς ψυχῆς ἀπὸ τὸ σῶμα, ρήξις τῆς ψυχοσωματικῆς συμφυΐας. / 2. Τὰ ἐναέρια τελώνια. / 3. Μέση κατάσταση, μερική κρίση. «Χῶρος» διαμονῆς τῶν ψυχῶν. / 4. Ἡ δυτικὴ κακόδοξη θεωρία περὶ τοῦ καθαρτηρίου πυρός. / 5. Οἱ μεταθανάτιες ἐμπειρίες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ - Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ

1. Ἡ Πίστις τῆς Ἐκκλησίας στό δόγμα τῆς Αναστάσεως. / 2. Ὁ ἅγιος Γρηγόριος Νύσσης περὶ τῆς Αναστάσεως. / 3. Ἐσχατολογικὴ ἀφθαρσία τῶν σωμάτων. / 4. Τὰ λείψανα τῶν Ἁγίων, εἰκόνες τῆς μελλούσης ἀφθαρσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ

ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

1. Τὰ πρό τῆς Β΄ Παρουσίας γεγονότα καὶ σημεῖα. / 2. Ἡ ἔλευση τοῦ Ἀντιχρίστου. / 3. Τὸ κήρυγμα τῶν δύο Προφητῶν. / 4. Ὁ ἐσχατος διωγμὸς τῆς Ἐκκλησίας. / 5. Τὸ ἄγνωστον τοῦ χρόνου τῆς Β΄ Παρουσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

1. Ἡ πίστις τῆς Ἐκκλησίας στὴ Β΄ ἔλευση τοῦ Σωτῆρος καὶ τῆ μέλλουσα ἐσχατολογικὴ Κρίση. / 2. Ποιὸς θὰ εἶναι ὁ Κριτὴς. / 3. Τὸ πῶς τῆς παγκοσμίου Κρίσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ

ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ΚΑΙ ΚΟΛΑΣΗ

1. Γενική, Βιβλικὴ ἀναφορά. Εἰκόνες, συμβολισμοὶ καὶ παρομοιώσεις περὶ τῶν δύο μεταφυσικῶν καταστάσεων. / 2. Πατερικὴ κατάθεση περὶ Παραδείσου καὶ Κολάσεως. / 3. Συμπληρωματικὰ περὶ ἀρνητικῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ στὴν Κόλαση. / 4. Πρόγευση τῶν δύο ἐσχατολογικῶν καταστάσεων ἀπὸ τὴ ζωὴ αὐτῆ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ

ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΚΟΛΑΣΗ

1. Δικαιοσύνη καὶ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἀναφορικά μὲ τὴν Κόλαση. / 2. Ἐνστάσεις καὶ θέσεις γύρω ἀπὸ τὸ θέμα τῆς τιμωρίας

τοῦ Θεοῦ. / 3. Συνδυασμὸς ἀγάπης καὶ δικαιοκρισίας. Παιδευτικὲς, Θεῖες παραχωρήσεις. / 4. Ἡ αἰωνιότητα τῆς Κολάσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΓΔΩ

Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΝΤΩΝ

1. Ἡ ἀποκατάσταση τῶν πάντων κατὰ τὸν Ὀριγένη. / 2. Οἱ περὶ ἀποκατάστασεως θέσεις τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης. / 3. Ἀποκατάσταση κατὰ τὸν ἅγιο Μάξιμο τὸν Ὁμολογητὴ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑΤΟ - Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

1. Διαφοροποίηση τῆς Βασιλείας ἀπὸ ἐγκόσμια σχήματα. / 2. Σέ τί συνίσταται ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. / 3. Τὰ ἀγαθὰ τῆς Βασιλείας. / 4. Ἡ διαρκὴς ἐξέλιξις στὴν Αἰωνιότητα. «Αἰεκίνητος στάσις»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ - ΤΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΕΚΟΙΜΗΜΕΝΟΥΣ

1. Παραδοσιακὴ ταφὴ καὶ ὄχι ξενόφερτη καύση τῶν νεκρῶν. / 2. Ἡ ἀτομικὴ προσευχὴ καὶ ἡ παροχὴ ἐλεημοσύνης ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων. / 3. Ἡ ὠφέλεια τῶν ψυχῶν ἀπὸ τῆς Θεῖας Εὐχαριστίας καὶ τὰ ἱερά μνημόσυνα. / 4. Μία εὐλαβὴς διήγησις τοῦ Ἀγιορείτου Γέροντος Δανιὴλ Κατουνακιώτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΔΕΚΑΤΟ

ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

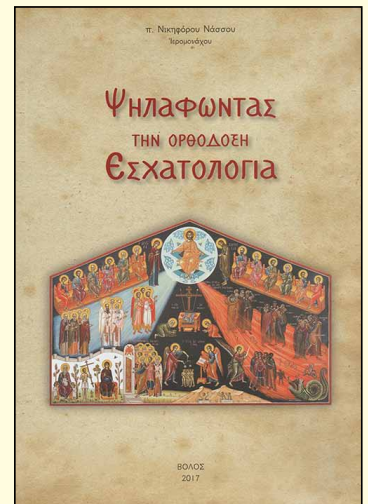
1. Ἡ στάσις τῶν Ὁρθοδόξων μπροστὰ στὸν θάνατο συγγενῶν τους. Πατερικὲς θέσεις. / 2. Παραμυθία πενθούντων μέσα ἀπὸ κείμενα Ἁγίων Πατέρων. / 3. Ἐπίγνωσις καὶ ἐνθύμησις τῆς θνητότητάς μας. Μνήμη θανάτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΩΔΕΚΑΤΟ - Η ΕΣΧΑΤΟΛΟΓΙΑ ΒΙΟΥΜΕΝΗ ΣΤΟ ΠΑΡΟΝ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

1. Ἐν Χριστῷ κατάργησις τοῦ θανάτου διὰ τοῦ Σταυρικοῦ θανάτου. / 2. Μετοχὴ τῶν Χριστιανῶν στὴν κατάργησις τοῦ θανάτου διὰ τῆς Ἀγιοπνευματικῆς ζωῆς στό πλαίσιο τῆς Ἐκκλησίας. Τήρησις Θεῶν ἐντολῶν, κατεργασία ἀρετῶν. / 3. Μυστηριακὴ ζωὴ καὶ Ἐσχατολογία. / 4. Ἐσχατολογία καὶ Θεῖα Λατρεία. Μέθεξις τῆς «Ὁγδοῆς ἡμέρας» διὰ τῆς Θεῖας Εὐχαριστίας.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ - ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

• Τὸ βιβλίον δύναται νὰ ἀποβῆ χρήσιμον τόσον εἰς Κληρικοὺς, ὅσον καὶ εἰς λαϊκοὺς καὶ διατίθεται ὑπὸ τοῦ συγγραφέως. Τηλ. ἐπικοινωνίας: 6948121650.

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928. Δημοσιογραφικὸν Ὄργανον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος. Περίοδος Γ΄ ἔτος 67ον Τεῦχος 997 Μάρτιος-Ἀπρίλιος 2017. Ἰδρυτής: Ἀνδρέας Βαπορδίδης († 1976). Ἐκδότης: Ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ. Διευθυντής: † Ὁ Δημητριάδος Φώτιος. Ὑπεύθυνος Συνδρομῶν - Ἐμβασμάτων: Κατσαγώνης Κωνσταντῖνος, Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ. Συνδρομαί: Ἐσωτερικοῦ ἔτησία 15 εὐρώ, Ἐξωτερικοῦ 25 \$ Η.Π.Α. Τιμὴ φύλλου 1 εὐρώ. ISSN: 1107-6763. Ἰδιοκτησία - Κεντρικὴ Διάθεσις: «ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ» ὁδὸς Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ. Τηλ.: 2103828280 -Fax: 2103847365, www.ecclesiagoc.gr, e-mail: ecclesiagoc@gmail.com. Τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα ἀποδίδονται εἰς τὴν διεύθυνσιν.